

Zoals bij velen bekend is 42 BLJ in de periode april tot juli 2010 de Battlegroup in Uruzgan, Afghanistan. Best speciaal want dit wordt, zoals het er nu voorstaat, de allerlaatste Battlegroup die Nederland gaat leveren aan ISAF. Na ons komt de ReDeployment Task Force (RDTF) die een grote rol heeft in het zorg dragen voor het afbreken, opruimen en terugbrengen van het Nederlandse materiaal. Zij nemen dus niet

de verantwoordelijkheid over het gebied over. Wie die taak wel overneemt is nog niet bekend. Zodra daar meer duidelijkheid over is, verneemt u dat in de media, en wellicht kan ik u daar te zijner tijd ook wat meer vertellen.

Ik zal, als uw huidige Regimentsadjutant, proberen u op de hoogte te houden van ons wel en wee tijdens deze operatie. Mijn voorganger deed dat ook al tijdens zijn missie TFE 3. Meteen maar eens uitleggen hoe dat zit met die getallen en namen van onze missies, want ik weet dat daar veel verwarring over is. Onze Battlegroup valt onder de Task Force Uruzgan, oftewel TFU. Inmiddels zijn we toe aan de 8e TFU, dus die heet TFU VIII. De TFU is ons hoger niveau, zeg maar de Brigade. Zij draaien een tour van zes maanden, en dat is meteen de reden dat de nummering van de Battlegroup (BG) afwijkt. Wij zijn namelijk de 12e Battlegroup (BG 12). En om het nu nog moeilijker te maken noemen we ons bijna altijd 42 (NLD) BG LJ. Dit om vooral onze verbondenheid met 42 BLJ goed uit te laten komen, en omdat de TFU multinational is (er zitten ook Australiërs in) de vermelding NLD (Nederland). Zo dat is dan voor iedereen duidelijk.

42 (NLD) BG LJ bestaat uit een drietal compagnieën waarvan er één uit 42 BLJ komt. Dat is de Charlie "Eagle" compagnie. Verder zijn we voorzien van een compagnie Mariniers (13 Marnscie) en een Luchtmobiele compagnie Stoters van het 13e Bataljon (C-13 AASLT RSPB). De Battlegroup wordt geleid door de organieke bataljonsstaf van 42 BLJ, aangevuld met diverse specialisten van de Mariniers. Zeker het vermelden waard is ons eigen Verkenningspeloton, de ogen en oren van het Bataljon. Daarnaast zijn we voorzien van diverse andere kleine eenheden zoals personeel van de Panzerhouwitser, geneeskundig personeel, waarnemers, enz.

De inrotatie van de gehele Battlegroup beslaat een behoorlijk lange periode. Alles bij elkaar zijn we iets meer dan een maand bezig om iedereen binnen te krijgen. Op het moment dat ik dit schrijf moeten we dus nog steeds mensen binnen krijgen, terwijl een aantal er al bijna een

maand op heeft zitten. Voor eenieder gaat de reis vanaf vliegbasis Eindhoven naar Minhad, vlakbij Dubai. Vandaar naar Kandahar Airfield (KAF). De meesten gaan daarna naar Tarin Kowt, alhoewel een klein deel rechtstreeks naar Dew Rawod wordt getransporteerd per helikopter. Eenmaal aangekomen op de eindbestemming wordt men opgevangen door de voorgangers, die er allemaal naar uit zien om zo veel mogelijk, en zo snel mogelijk, alle beschikbare informatie en materiaal over te dragen. Deze periode staat bij ons bekend als HOTO; Hand Over Take Over. Heel erg veel uitdrukkingen hier in het inzetgebied zijn in het Engels, vandaar. Neem daarbij onze voorkeur om te praten in afkortingen, dan heb je dus al snel een heel apart taaltje waar een buitenstaander de handen vol aan zou hebben.

De afgelopen jaren zijn al heel veel Limburgse Jagers, samen met onder andere Mariniers en Stoters, uitgezonden geweest naar Uruzgan. Waar je in de zomer van 2007 nog moesten vechten om Chora, is de situatie in het gehele gebied nu anders. De bevolkingsgerichte benadering werkt goed. Wij moeten er voor zorgen dat zij vooruit kunnen. De bevolking woont natuurlijk buiten Kamp Holland en Camp Hadrian, dus onze Limburgse Jagers, Stoters en Mariniers zijn vooral buiten aan de slag. Vaak doen ze dat met het Afghaans Leger (Afghan National Army; ANA). Samenwerken staat hoog in het vaandel van de Battlegroup, iets wat ook duidelijk tot uitdrukking komt in het embleem van de Battlegroup. Daarin staan de drie baretemblemen van de drie infanteriecompagnieën naast elkaar, om te benadrukken dat we door samenwerken nog sterker kunnen worden. Natuurlijk op een Jagersgroene achtergrond met Karmozijnrode rand.

Op zondag 28 maart heeft onze regimentscommandant, overste Huub Klein Schaarsberg, het commando overgenomen van Battlegroup 11. Dit ging natuurlijk gepaard met enig ceremonieel, waarbij het Limburgse Jagers embleem trots en fier getoond werd, de uitzendvlag aanwezig was en vanzelfsprekend de Regimentsmars ten

gehore werd gebracht. Vanaf het moment van overname zien we overal Limburgse Jagers

emblem opduiken. Boven het werkchalet wappert de vlag, en de voorkant is voorzien van een bord met opschrift "Seedorf 42 (NLD) BG LJ". Ook hangt daar al het plaatsnaambord "Weert", afgestaan door de gemeente. Binnen hangen onder andere de vlaggen van de provincie Limburg en Weert. Alles wordt er aan gedaan om onze verbondenheid met Limburg in het algemeen, en Weert in het bijzonder, tot uitdrukking te brengen.

Binnenkort gaan we, naast de zeer belangrijke taken die onze mannen en vrouwen buiten de bases uitvoeren, een andere belangrijke taak uitvoeren. Namelijk het herdenken van de mensen die het hoogste offer brachten tijdens missies onder de vlag van BLJ. De eerste keer doen we dat op 6 april, waarbij we Sgt1 Robert Donkers (als gevolg van een Patria ongeval overleden op 6 april 2007) en Limburgse Jager der eerste klasse Azdin Chadli (slachtoffer van een raketaanval op Kamp Holland op 6 april 2009) herdenken. In een volgende brief hoop ik daar iets meer van te kunnen vertellen, misschien zelfs met een foto.

Voorlopig is er nog niet veel meer te vertellen, we zijn immers nog maar net begonnen. De volgende keer zal ik ingaan op de woon en leef omstandigheden van onze mensen. Dus graag tot dan.

Met Limburgse Jagers Groet,
Uw Regimentsadjutant, Adjudant Marijn